

Column

Grondwet

Peter Koomen

koome266@planet.nl

Ik ben er wat laat mee, maar dan ben ik tenminste ruim op tijd voor de volgende verkiezingen. Het wordt hoog tijd meer geleedpotigen in de politiek te brengen. Ik heb namelijk tijdens de laatste verkiezingen niet gemerkt dat iemand zich sterk wilde maken voor insecten of spinnen. Maar, zult u zeggen, we hebben toch Groen Links en de Partij voor de Dieren? Die willen dieren toch zelfs in de grondwet? Ja, zeg ik dan, maar ze beseffen niet dat insecten ook onder de dieren vallen. Anders zouden ze die grondwetswijziging wel uit hun hoofd laten. Wat is namelijk het geval?

Artikel 21 van de Grondwet luidt nu: 'De zorg van de overheid is gericht op de bewoonbaarheid van het land en de bescherming en verbetering van het leefmilieu.' Volgens mij zit het leefmilieu tjokvol dieren, die dus volgens dit artikel al ruimschoots onder regie van de overheid beschermd en verbeterd zouden moeten worden. Groen Links stelde echter in oktober 2006 een manifest op om het artikel te veranderen in: 'De zorg van de overheid is gericht op de bewoonbaarheid van het land, de bescherming van dieren en de bescherming en verbetering van het leefmilieu.' Dit is aan de ene kant een kleine verbetering: op de overheid rust nu niet meer de grondwettelijke plicht om ervoor te zorgen dat de in het leefmilieu aanwezige dieren verbeterd worden. Aan de andere kant is er ook een verslechtering: door de dieren juridisch los te maken van het leefmilieu, vervalt de mogelijkheid om iets naars met dieren te doen in het belang van een (netto) verbetering van het leefmilieu. De zorg van de overheid moet simpelweg alleen gericht zijn op bescherming van alle dieren, of ze het leefmilieu nu verbeteren of niet.

Daar ben ik op tegen. Er zijn nogal wat dieren die mijn leefmilieu verpesten, bijvoorbeeld die hond van twee huizen verderop die altijd maar blaft en die kat van hierachter die de lijsters uit mijn tuin plukt en daarmee een slakkenplaag veroorzaakt. Ik zou juist graag zien dat zulke on dieren wat minder goede wettelijke bescherming kregen. Ik zou dan passende maatregelen kunnen nemen zonder gelijk als terrorist tegen de grond gewerkt te worden. Ik vrees dat als dierenrechten in de Grondwet komen, het op eigen grond belagen van (andermans huis)dieren tot langdurige gevangenisstraf zal leiden. Dat is waarschijnlijk ook precies waar Groen Links en de Partij voor de Dieren op uit zijn. Ze moeten daarbij echter wel beseffen, dat het dan ook afgelopen zal moeten zijn met wormen aan een haakje, bestrijding van wespennesten in de spouwmuur, mierlokdoosjes in de keuken en chemische oorlogvoering tegen Coloradokevers. Dierenrechten in de Grondwet vraagt een hoge (patat)prijs!

Het is mij volkomen onduidelijk hoe de vele ondertekenaars van het manifest over de rechten van ongewervelde dieren denken. De website van Groen Links noemt insecten een paar keer in verschrikkelijk foute combinaties, zoals 'kleine land- en waterdieren en insecten', 'dieren, vogels en insecten' en 'libellen, vlinders en insecten'. Op de website van de Partij voor de Dieren komt het woord 'insecten' maar sporadisch voor, meestal als voedsel voor vogels. Bij Loopbaan.nl heb ik één uitspraak van de lijsttrekker van de Partij voor de Dieren gevonden die echt over insecten gaat. Op de vraag of insecten dezelfde rechten hebben als zoogdieren, volgt een prachtig naïef antwoord: 'Wij denken bij dierenrechten niet meteen aan muggen. Het gaat vooral om zinloos geweld tegen dieren en om de vrijheid voor een dier om z'n natuurlijk gedrag te vertonen. Als een dier jou lastig valt heb

je natuurlijk een belangenconflict, al gebeurt dat bijna nooit. Probeer dat zoveel mogelijk te voorkomen. Neem bijvoorbeeld een muggenhor.' Maar hoe zit dat dan bijvoorbeeld met de Afsluitdijk? Moet die dan maar de hele zomer afgesloten worden om belangenconflicten tussen mensen en muggen te voorkomen?

Kortom, zoals zoveel zogenaamde dierenvrienden vinden diervriendelijke politici insecten geen echte dieren. Ik vind het daarom tijd voor een Partij voor de Insecten. Die hoeft echt niet altijd uit te zijn op onvoorwaardelijke bescherming van alle insecten. Het zou mooi zijn als er, net als binnen de NEV, zowel insectenbestrijders als insectenbeschermers lid van zijn, zodat de partij steeds met eenduidige oordelen naar buiten kan treden. Zo'n partij kan de luis in de pels zijn bij plannen voor maatregelen die helemaal niet bedoeld zijn voor dieren in het algemeen, maar alleen voor het gewervelde deel daarvan. Zij kan het eten van insecten promoten. Zij kan zich sterk maken voor meer entomologie en arachnologie in het onderwijs aan scholen en universiteiten. Misschien kan de NEV, nu zij niet meer met de VOFF mee mag doen, een eigen politieke tak oprichten: de NEP (Nederlandse Entomologische Partij). De eerste taak zal zijn om alle dierenvrienden ervan te doordringen dat 'dieren' in Nederland voor 84,2% bestaat uit insecten en andere geleedpotigen en maar voor een verwaarloosbare 1,9% uit gewervelde dieren. Dit is reeds in 1992 op wetenschappelijk verantwoorde wijze vastgesteld, in 1995 gepubliceerd en op dit moment voor iedereen toegankelijk via www.naturalis.nl > Natuurinformatie > Biodiversiteit in Nederland.

Het zal duidelijk zijn dat de Partij voor de Dieren zich óf op haar naam, óf op haar beleid zal moeten bezinnen. Als zij tot geen van beide bereid is, zal de NEP een nieuwe grondwetswijziging moeten voorstellen: 'De zorg van de overheid is gericht op de bewoonbaarheid van het land, de bescherming van dieren en insecten en spinnen en duizendpoten en pisbedden en op de bescherming en verbetering van het leefmilieu.' Dan weten tenminste alle partijen waar zij aan toe zijn.

